

Ποιμαντορική Ἐγκύκλιος

Α Λ Ε Ξ Ι Ο Σ

Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας

Πρὸς τὸν ἱερό κλῆρο καὶ τὸ φιλόχριστο λαό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

*«Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτός,
οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια...»*

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !

Σήμερα ὁ Ἰησοῦς Χριστός, φέροντας στό σῶμα Του νωπές ἀκόμα τίς οὐλές ἀπὸ τὰ καρφιά, καὶ στό κεφάλι Του ἔντονα τὰ ἀποτυπώματα ἀπὸ τὸν ἀκάνθινο στέφανο, ἐγκαταλείπει τὸ μνήμα Του καὶ ἐξέρχεται νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος. Ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα λούζει πλέον τὸ Ἀναστάσιμο Φῶς, δεδομένου ὅτι «Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια». Ἀπὸ σήμερα ἀναπτερώνονται οἱ ἐλπίδες μας.

Ὁ ἀρχαῖος κόσμος βρισκόταν σέ τραγικά ἀδιέξοδα, ὅπως μαρτυροῦν ὅλοι οἱ ἐρευνητές καὶ ὅπως ἔχει καταγραφεῖ στά σχετικὰ κείμενα. Οἱ ἄνθρωποι ἀποδείχθηκαν μωροὶ καὶ ἀνόητοι, διότι προτίμησαν τὴ λατρεία τῶν εἰδώλων ἀντὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ὅλα τὰ φανέρωσε ὁ Θεός, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι προτίμησαν τὴν πνευματικὴ τύφλωση. Μᾶς τὸ δίνει αὐτὸ παραστατικὰ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Διότι ὅ,τι εἶναι δυνατό νὰ γίνῃ γνωστὸ περὶ Θεοῦ, εἶναι φανερό σ' αὐτούς, ἐπειδὴ ὁ Θεός τὸ φανέρωσε σ' αὐτούς. Ἀπὸ τότε δηλαδή, πού δημιουργήθηκε ὁ κόσμος, ἡ αἰώνια δύναμί του καὶ ἡ θεία μεγαλειότης, ἂν καὶ εἶναι πράγματα ἀόρατα, φαίνονται καθαρὰ διὰ μέσου τῶν δημιουργημάτων μέ τὰ μάτια τῆς διανοίας, ὥστε νὰ εἶναι ἀναπολόγητοι. Διότι, ἐνῶ γνώρισαν τὸ Θεό, διὰ μέσου τῶν δημιουργημάτων, δέν τὸν λάτρευσαν καὶ δέν τὸν τίμησαν ὡς Θεό. Ἀλλὰ σκέφθηκαν ἀφρόνως, καὶ σκοτίσθηκε ἡ ἀσύνετη διάνοιά τους. Ἐνῶ καυχῶνταν, ὅτι εἶναι σοφοί, κατάντησαν μωροί. » (Ρωμ. 1, 19-22). Ὁ ἀρχαῖος κόσμος ἔδινε καθημερινὰ τὴν αἴσθησι, ὅτι δέν μποροῦσε ν' ἀλλάξει καὶ νὰ διορθωθεῖ καὶ βάδιζε ὀλοταχῶς πρὸς τὸ ἀδιέξοδο καὶ τὴν καταστροφή.

Ὡστόσο, μόλις ἀκούστηκε τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, ὅλα δείχνουν νὰ ἀλλάζουν εὐτυχῶς. Ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἐπανῆλθε στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὅταν μετὰ τὴν φωτοχυσία τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς, οἱ Ἀπόστολοι κηρύττουν «Χριστὸν ἑσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα», οἱ πρῶτοι ἀκροατές τους, πού ἦσαν οἱ ἴδιοι περίπου πού εἶχαν σταυρώσει τὸν Χριστό, “κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ” καὶ συγκλονίζονται ἐσωτερικά. Κατανοοῦν τὸ ἱστορικὸ λάθος καὶ ἀρχίζουν τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Τρεῖς χιλιάδες ἀρχικά, πολλοὶ περισσότεροι στή συνέχεια, ξεκίνησαν νὰ ζοῦν καινούρια ζωὴ, σέ ἕνα νέο κόσμο, τὸν ὁποῖο φωτίζει πιά τὸ ἱλαρὸ καὶ ζωογόνο ἀναστάσιμο Φῶς. Ἐφεξῆς “Εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα

παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα” (Β' Κορ. 5, 17). Δηλαδή, καθένας, πὺν εἶναι ἐνωμένος μὲ τὸν Χριστό, εἶναι νέο δημιούργημα. Ἡ ἀρχαία κατάσταση, πὺν δημιούργησε καὶ συντηροῦσε ἡ ἁμαρτία, ἀνήκει πλέον στοῦ παρελθόν. Τώρα, ὅλα ἔχουν γίνει καινούρια. Αὐτῆς τῆς ἀνακαίνισης γινόμαστε μέτοχοι, ἐφόσον βέβαια τό ἀποφασίσουμε.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί

Ἡ Ἱστορία εἶναι ἐκείνη πὺν μᾶς πληροφορεῖ γιά τὴν μεγάλη ἀλλαγὴ πὺν ἀκολούθησε τὴν Ἀνάσταση. Οἱ πρῶν δειλοὶ καὶ κρυμμένοι γίνονται μαχητὲς καὶ ἥρωες. Ἐκεῖνοι πὺν ἔτρεμαν ἐνώπιον ἀνθρώπων τῆς ἐξουσίας, ἤδη τοὺς ἀντιμετωπίζουν μὲ θάρρος καὶ γενναιότητα. Αὐτοὶ πὺν λιποθυμοῦσαν καὶ μόνο στή θεά τοῦ αἵματος, ἤδη ποτίζουν τὴ γῆ μὲ τό δικό τους αἷμα. Πῶς νὰ ἐξηγηθεῖ αὐτό παρὰ μόνον ὡς ἀπόρροια τῆς πίστεως στήν Ἀνάσταση. **Τοὺς Μάρτυρες** τῆς ἐποχῆς τῆς εἰδωλολατρείας, ἀκολουθοῦν ἀμέσως οἱ **Ὁμολογητὲς** τῆς περιόδου τῶν αἱρέσεων. Ἐπονται οἱ **Νεομάρτυρες** τῆς Τουρκοκρατίας, τοὺς ὁποίους ὅλους τιμᾷ ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία. Ἀκολουθοῦμε ὅλοι ἐμεῖς μία πορεία μέσα στοῦ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, μιμούμενοι τοὺς Ἁγίους μας. Μὲ αὐτὴν τὴν παρακαταθήκη, ἃς πορευθοῦμε μὲ αἰσιοδοξία, εἰρήνη καὶ περισσὴ ἀγάπη, πλημμυρισμένοι ἀπὸ τό ἀνέσπερο Φῶς τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ. Χωρὶς τὴν Ἀνάσταση τίποτε δὲν ἔχει ἀξία, κανέναν λόγον, καμιά δραστηριότητα, καμιά προσπάθεια. Τό τονίζει αὐτό ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Εἰ δὲ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν» (Α' Κορ. 15, 14).

Χριστὸς Ἀνέστη!
Μετά πασχαλίων πατρικῶν εὐχῶν
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
+Ο Νικαίας Ἀλέξιος